

Walking in Circles

Maria Barnas
2023-2024

Ik sleur een schreeuw uit iemand
achter de bomen *Verdomme!* als ik
de deur achter me dicht laat vallen
en een jankende wanhoop.
Een gil een beest een knal
een klep slaat blaffend in het slot.

Een boom schilfert in een camouflage patroon.

Wanneer schuilt een soldaat achter de goede huid
en sinds wanneer zijn bomen geschikt voor het leger?

Ik weet niet welke vogels zo hard fluiten.

...

Ik moet wel proberen een zodanige bocht
te trekken door het landschap dat ik ooit nog terugkom
waar ik begon. Waar begin ik?

Wijk uit wijk uit
dij uit dij
door het gras
dieper de bosjes in
niet langs het pad.

Er zitten drie honden in een auto te blaffen
één op elke stoel
de kleinste achter het stuur.

Stank langs de vuilnisbakken of zijn dat de honden
door de bosjes langs de parkeerplaats. Wie
of wat ligt hier begraven?

In een wijde bocht door het gras meteen een hek
van draad zou ik daar doorheen mogen
er staat stroom op maar er is een hek dat open zwiept.
Misschien kan ik onder de draden door
ogen dicht
gezicht in gras
er komen paarden op me af!

Op een drafje ga ik door de boterbloemen.
Als ze dichterbij komen
galoppeer ik er vandoor.

Paarden, ik heb een toegang ontdekt
naar een veld vol boterbloemen!
Hinniken stikkend in mijn keel.

...

Aan het eind van het weiland een racefietser
in felle kleuren met een helm op wijsbeens
op een bankje mijn kant op te kijken.

Is een racefietser nog een racefietser
als er geen fiets te bekennen is?

Ik moet van me afschudden
dat hij hoofdschuddend lijkt te vinden
dat ik regels overtreed ja ik overtreed ze
en wat dan nog? Of staart hij schuddend
van ongelooft om zoveel verte
die de indruk van schoonheid kan wekken
naar de horizon?

We schudden en we schudden.

...

Niet vergeten de cirkel te bewaren
wijk uit wijk uit
door de modder
die steeds meer moeras wordt
zou ik hier zinken zompig
natte schoenen hele koude voeten
daar ga ik, Schudder.

De boterbloemen lichten fel op in het groen
en de huizenrijen waar ik vandaan kom
liggen achter de bomen verscholen.

Zou dat een vennetje zijn?
Aan de horizon tekent zich een zwarte stolp af
tegen de duinen. Een in zichzelf verzonken nacht.

Langs de huizen aan de rechte dijk
met uitzicht op de weilanden.
Het wordt hier hobbelig.
Hier is wel een hek maar ik kan er onderdoor.

Er groeien hier taaie paarse bloemetjes
die ik alleen heb gevonden
omdat ik de wandelpaden mijd.
Wat zouden we kunnen vinden
als we de wind zouden volgen
of meanderen langs verdichtingen
van bloemen in plaats van asfalt
en dat ik me opgejaagd voel
bang dat iemand me komt halen
wil ik uit mijn hoofd zetten.

Ik ga onder een hekje door gewezen
in een hoekig patroon van stroomstootdraad
wie verzint zo'n hek
wie wil hier aan verdienen
hekken om mensen binnen te houden
hekken om mensen buiten te houden

hekken om mensen hekken om hekken.

...

Wie komt me halen?

Ik loop parallel aan het stroomstoothek
en ik geloof mijn ogen niet maar hier ligt een meertje
met wilde oevers halverwege door die palen
met schroomstrot stroomstootdraad doorsneden.

Ik hoop dat ik geen gekapt haardtandmos zandschoffelfmos
gedrongen schoffelfmos wolfsklauwmos rood oortjesmos
gestekeld tandmos gewoon gootmos gevind moerasvorkje
glansmos wollige bisschopsmuts schubmos tonghaarmuts
vertrap zeg ik tegen mezelf maar
voel me schuldig bij elke stap die krakend landt.

...

Bestaansschaamte
ja.

...

Onder dit natuurmonument ligt een gasopslag te trillen
op twee kilometer diepte o dit wordt wel spannend
ik weet niet hoe hard de stroomstoten zijn.

Mijn benen zijn niet zo lang maar ik ga er toch maar
tussendoor ik weet ook niet waar ik straks uitkom
maar het is wel mijn ronde dus ik gooi mijn tas erover heen
mijn zonnebril en dan moet ik tussen twee draden door
kruipen zonder iets te raken - het is gelukt! Ik ben er.
Aan de andere kant van wat verboden is.

Hopelijk zijn hier geen jagers.

De vlakke groene polder die zag vanuit de verte
is afwisselender dan ik had gedacht.
En hier kan ik zowaar over een brug van gras
die me over een sloot heen tilt.
Geen stroomstoten wel brandnetels
maar ik ben over de sloot
die uitkomt op de vaart waar ik langs kan lopen.

Ik loop een verte in
ik ben in de verte
ik ben
verte
ik.

...

Er zijn mensen die zich graag in de natuur begeven
bewegen en er is de natuur die beschermd
moet worden voor dit soort mensen.

Bescherm de natuur
waar ik uit zelfbescherming
graag kom. Bescherm mij.

Om te leven kan ik niet anders dan beschadigen
vernielen. Ben ik nog natuur te noemen?

Ik durf niet goed naar links te kijken
rechtstreeks in de woonkamer
van een villa in de vorm van een boerderij.

Ik kijk
een vrouw
aan

duik weg
in haar ogen

als ik geluk heb
in de berm

denkt ze
dat ze mij droomde

ben ik plat en vouwbaar
als een kamerscherm theaterdoek
zet mij maar weg rol me op.

De vrouw stond in een woonkamer
met witte banken waar geen modder binnenkomt
of heb ik haar gedroomd?

Haar volmaakte interieur knipperde.
Er stroomde modder tussen de witte sofa's
en over het melk-kleurige tapijt.

Onder de glazen salontafel met marmeren poten
woedt de aarde die natuurlijke groei
en verandering komt halen.

...

Onze hond heeft me gezien
Ik hoop dat hij niet in dit weiland kan
maar hij volgt me springend
in bogen als van een kinderhand
die de m leert schrijven
langs de overkant.

Paardenbloemenbollen van de stelen
in het hooi bewaard als eitjes.

Een brug van gras brengt me over de sloot
naar een verhard pad. Is dat een voetbalveldje?

Trek ik de cirkel wijd genoeg?

...

Een tractor dendert over het weiland.
Een rood vlaggetje staat te wapperen.
Een tas met een enkele golfclub bleef staan.

Een meisje fietst slalomend tussen de strepen
op het rechte pad en ik loop maar een beetje slingerend
door het gras om me wat vrijer te voelen.

En dan neem ik het trappen in een drol voor lief
van een hond of een paard een wolf
een beer wie weet die hier 's nachts rondsluip
op zoek naar ruimte om te kunnen dwalen
bijvoorbeeld met je ogen de vogels volgen
en zo je fietsroute je looproute
je dwaalroute bepalen.

Hallo
Dag
Haaaaiii

Een man wandelt met zijn handen op de rug
achter een muisachtig hondje aan.

Twee fietsers in felle kleuren
hebben grote tassen achterop
lycra dat knelt om hun lichaam
sneldrogend handig links een bunker
sportvelden nu moet ik door de groeven
uitgesleten door hoeven hoeven
het ruikt hier naar paardenzweet en hooi.

...

Dotterbloemen brandnetels
de ingang van een bunker
lege flesjes.

Temidden van dit platgemaaid land
is om de bunker een kringetje wilde natuur ontstaan
waar de messen van een grasmaaier niet reikten.

Hier wil ik wel blijven.

Twee eiken een beetje afgestorven
of zouden ze tot dezelfde bomenklomp behoren?

Kathleen!

Kathleen! Roept ze mij?
Er zwaait nooit iemand zo uitbundig naar mij.
Ik zwaai terug.
Ik zou Kathleen kunnen zijn.

...

Nog een ongemaaid eiland
waar de bramenstruiken iets duisters bewaken
en ik moet oppassen dat ik niet alleen naar links kijk
alsof mijn cirkel alleen maar wil uitdijen.

Maar ik kijk liever richting de duinen
waarachter de zee - een auto snijdt me de weg af.

Achter hoge struiken wijk ik uit
naar de molen zonder wieken.

*Vanaf dit startpunt kunt u een aantal wandelingen maken
door en langs de droogmakerij Bergermeer ...
In 1564 besloot de Graaf van Egmond ...*

Ja het zijn routes maar ze zijn me te vierkant
groen of rood. Wat er niet op het bord staat:
dat we op een gasopslag staan.
Waarom betreft de weergave van de natuur
alleen het oppervlak?
Alsof alles wat we zien zich op kaarten afspeelt.

...

Er ligt een langharige hond onder een landrover
te hijgen hij kijkt me vermoeid aan
blijft stil liggen bewaakt alleen zijn schaduw.

Langs de schapen dwars door de brandnetels
sluip ik als een dier
dat geen paden kent door de natuur.

Ik kijk weg van het raster
waar de poot van een hondpaardwolfbeer
in zou blijven steken
een knie of enkel breken.

...

Een krijsend beest
in een schommelend karretje
achter een fiets - of is het een kind
dat achter het gaas zit opgesloten?
De man en de vrouw voorop
kijken niet op of om van het gekrijs
dat het pad af slingert.

Hier begint zich een weidsheid te openen
die trekt vanuit mijn hart.
De bomen kunnen hier groeien hoe ze willen
niemand maait ze terug of dwingt ze achter een hek
alleen de wandelaar moet op het pad blijven
want die wordt door een hek uit de buurt
van de grillige rand van het bos gehouden.

Hier zwemmen de honden.
Wollige bollen op lange stengels wuiven
langs de waterkant. Wilde nijlganzen
schommelen in het hoge gras.

Ik loop door morsig groen.
Duinen donker aan de horizon beloven zee.

Een man draait om met zijn fiets.

...

Een man in houthakkershemd
en een hesje met handige zakken met ritsen
zegt goedzo000 goedzo000
tegen het gras dat tot zijn knieën reikt.

Ik spring opzij voor een elektrische fietser
het bos in van coulissen waar ik doorheen breek
een andere wereld in van verschillende ritmes
waar bomen groeien doodgaan nieuw leven
in zaadjes achterlaten en ritmes van mensen
die met verschillende verwachtingen rechtdoor lopen.

En als ik het bos zie rillen in het water
maak ik er rimpelend
deel van uit.

...

*Je moet natuurlijk wel stoppen met al die plaatjes kopiëren
zei Heleen je moet je eigen werk gaan maken
zegt een korte vrouw in een knalrode trui.*

Het wordt hier lastig om in een cirkel te bewegen
omdat hier het Oude Hof ligt
dat in rechte lijnen is ontworpen.
Wat hier staat is maar het bijgebouw
van een kasteel dat er nooit kwam.

Wie hier wandelt loopt langs de zichtlijnen
van een droom.

Ik ga langs de zwarte schuur dwars door een bosje

lommer
lommerrijk
beslommering
beslommerijk
donker
groen
groen
bruin water
zwart
vlak
water
wat
er

De wortels van de bomen komen hier uit de aarde
vol dikke bladeren met de volzoete geur
waarin dood en leven elkaar voeden.

...

Er zit een vogel op het water
in de kleur van de sloot.

Ik twijfel wat ik zichtbaar maak.

...

De hoge tuinhekken zijn voorzien van camera's tegen indringers.
Zal ik aanbellen bij La vu du Taureau, de Dennenhoeve
of de Bosvilla en vragen of ik door de tuin naar achter mag?

Daar komt geluidloos een auto
door een poort die openzwaait mag ik wat vragen?

Ja?

Ik - ik maak een gedicht en ik moet eigenlijk een cirkel...

Ja?

en dan zou het heel mooi zijn als ik door uw tuin
Ren nu, ren nu door de poort want hij gaat dicht!
Zeg tegen mijn man dat het mag.
Bedankt!

Er zijn vier, vijf tuinmannen aan het werk.
Mag ik wat vragen onderhoudt u deze tuin?
Ja wij hebben hem zeven jaar geleden aangelegd
en het ging niet zo goed met deze tuin.
Nu renoveren we bepaalde stukken
die hebben we weer aangeplant
en nu moeten ze het zelf bijhouden

Het ziet er heel natuurlijk uit.
Ja dat is ook een beetje de bedoeling.
Is dat moeilijk?
Ja wat is moeilijk... je moet een goed ontwerp hebben
en een beetje weten wat je moet doen aan onderhoud.

Ik heb die boom gesnoeid.
En wat is dit?
Dit is smeerwortel. Geneeskrachtig.
Elke keer als ik hier kom bloeit er wat anders.

De tuin is een volmaakt landschap
geen recht pad te bekennen en het huis
gemaakt van bomen ligt er kalm
als een neergedaalde vleugel te ademen

...

Ik zou hier toch door de bosjes moeten
wacht onder een tak door

Als je zonder herkenningspunten een rechte lijn
probeert te lopen zegt men dat je weer uitkomt
waar je begon. Zo is men geprogrammeerd.

...

Dikke stronken hier versteende slangenbruggen.

Staat daar een smeedijzeren kinderbed
uit een andere eeuw onder een eik?
Het gras staat tot mijn knieën. Ik ga door

een raam kijken en als er toch iemand is
zeg ik wel dat ik verdwaald ben in mijn eigen wandeling.

Onder de deur een folder
Vandaag zijn we bij aan de deur geweest voor glasvezel
dat moet al een tijd geleden zijn.

Er stort een gouden regen over de gevel
en door de hoge ramen zie ik zalen
van een verlaten leven.

Het huis staat leeg.
Ik kan hier wonen.

Ik heet Kathleen.
Heb ik nog post gekregen vandaag?
Alleen een folder met zonzakanties.
Ik hoef niet zo nodig weg.

Welkom in het Bergerbos.
Uitsluitend toegankelijk tussen zonsopkomst en zonsondergang.
Geniet van de natuur maar blijf op de paden.

Geniet!

Fietsen op onverharde paden niet toegestaan.
Er geldt een aanlijnplicht.
Geen planten plukken beschadigen.

Toegangsvoorwaarden helpen uw plezier te vergroten.
Aanwijzingen van de boswachter altijd opvolgen!

Bedankt namens de boswachters.

Welkom.

...

Een eenzame fietser met een hangplant
bungelend aan een hand als een lampion
remt af voor een raaf die een zebrapad oversteekt.

Drie paardenbloemen in de berm geven licht
onder een opening in het bladerdak
als lantaarns en de mogelijkheid om te dwarrelen
dommelt en deint
in deze lome luchtige kop rond
ronder lopen scharrelen door de bomen
een scharrelaar ben ik die alles opschrikt.

Ik veer op een zacht tapijt van bomenpluis.
Onder deze heuvels rododendron
ga ik een keer slapen. Mijn dromen
zullen bloeien en elkaar overstelpen.

...

Daar staat een oranje boom
vol optimistische penissen

en het fonteintje achter de penisboom
roept associaties op met plassen ik moet plassen.

Door het gras ga ik rondom de ronde fontein
zie haar van alle kanten waterstralen
tot de fontein begint te draaien
(een lompe stekker aan de fontein
trekt hem vast in het gras als aan een ketting)
en ik straal en ik dwaal
en ik opga in

...

Een beeld dat zich vouwt in 1 2 3 4 5 6 7 8 9 vouwen
en 1 2 3 4 5 hoeken met 1 2 3 4 5 zwarte strepen
wil in zijn stugheid toch beweging afdwingen
of zuchten.

Het wordt donker onder de bomen
tussen het klimop dat over de grond kruipt.

Ik loop tegen de zijkant van Daphne aan
ze staat op haar tenen.
Het ziet er niet uit alsof ze in gevaar is
ze danst meer. Haar armen vertakken zich.

Daphne hoe werd je een laurierboom
om te ontsnappen aan je belager?
Ik moet ook ontsnappen
aan alles wat mij achtervolgt Daphne help me
een laurierboom te worden.

...

Daphne, er hangt een konijn van karton
die een auto naar dennen of konijnen
doet geuren aan de onderste takken
van een struik - ruikt het konijn
naar dennen of de dennen naar konijn?

...

Heb je de haren van de ronde vrouw
die toch hoekig is gezien Daphne?
Het haar heeft dezelfde structuur als de ruimte
onder haar oksel die langs haar onderarm
naar beneden loopt en uitvloeit
in iets donkers onder haar hand -
net als tussen de benen tot aan de voeten
als een rok die uitwaaiert in schaduw
maar structuur heeft meer structuur dan de huid
waardoor de tussenruimte van niet-weten
hier solide wordt.

De ronde trap om de boom die daar zo mooi rondloopt
alsof die voor mij is neergezet ik klim erop
tot een duikplank boven het gras
waar ik wel en niet van af wil springen
en zie later pas het bord *niet betreden*

installatie tijdelijk gesloten wegens onderhoud.

Langs woorden over een zwarte els die dankzij bacteriën
stikstof uit de lucht opslaat in de boomwortels kunnen
en voedselarme plaatsen kom ik langs een weelderig wild
paardachtig beest een koe is het denk ik met uitstulpingen
en *niet op klimmen SVP please do not climb*
nu wil ik er op klimmen.

...

Een pilaar van wit marmer groter dan ik
met gouden letters *i see i smell i taste i hear i feel i think i eat*
i drink i breathe i wish i piss i shit i love so i am this
ja

Er ligt iemand uitgeteld in het zonlicht
in een ronde spaghetti-stoel dood of slapend
het lange haar wapperend over de rand van de stoel
en de schaduwen in haar losse lokken
de ruimte tussen haar knieën de ruimte
onder haar oksels een afgezakte sok.

...

Ik hoop dat ik aan het einde van de tuin het bos in kan
door de struiken schemert een rieten dak
een sticker met een naam in het gras
Anneke

de burens van het museum hebben zich goed afgeschermd
of wil het museum zich afschermen?

Sta ik nu in iemands tuin Anneke?
Voorzichtig kijken trager kijken
alsof ik iets verbodens doe

daar staat een heel hoog hek
zoals ik me het hek rond Europa voorstel
dat wordt versterkt terwijl ik hier wandel
om mensen buiten te houden
en ik vrees dat ik als belastingbetaler meebetaal
aan dat hek waar ik niet aan wil denken.

Maar als er een hek of een muur staat
zitten er altijd nog poortjes in zei de premier.

Denk niet aan het hek
dat zich uitbreidt en uitbreidt.

Kan ik daar overheen?
Misschien staat er stroom op.

Ik denk dat ik hier overheen zou moeten kunnen komen
een stukje niemandsland proberen het is prikkeldraad.

Een museum moet beveiligd worden ja
maar wat bewaken we ten koste van wie
en wie bepaalt wat van wie is?

In een natuurlijk uitziende omgeving leven
die aan alle kanten is afgeschermd of niet
dit lijkt de achtertuin van een woning
een witte lage bungalow.

Daar staan mensen bij een hek
moet ik nu vragen of ik naar buiten mag?
dan ben ik een insluiper.
Een uitsluiper kruipt door de bosjes
de andere kant op
nu komt er van mijn cirkel niet veel terecht.

Hier zie ik een hek dat langs de achterkant van Kranenburgh loopt
Het hangslot is open heb ik geluk
of is dit gewoon de toegang geen idee
zou dit de overgroeide oprijlaan zijn van iemands huis
waar gaat dit heen?

Het wordt een steeds hoger dichter bos van groot blad
als waterlelies op hoge stengels die wiegen in de wind.

Ik daal af in een koele wereld
waar ik wijder kan ademen
en zonder een spoor van andere mensen
word ik door varens die mijn benen strelen
en het verlangen afstand te nemen
van alles wat ik ken
dieper het bos in gewenkt.

Tussen twee hekken
twee werelden
loop ik door

een verhaal dat niet van mij is.

...

Een schim beweegt zich achter dik gebladerte.

Schim, mag ik wat vragen
mag ik dichterbij komen
vroeger liep hier de spoorlijn
je mag hier doorheen lopen
mag dat bedankt.

...

Ik denk dat dit het geluid van padden is
ze klinken niet gelukkig.

Wilgen scheef langs een sloot
een schuurtje met een gordijn
geel als de miniatuur-molen in de voortuin.

Een sportveld of is dat een tennisbaan
waar vluchtelingen worden opgevangen in een tent
naast een schietvereniging in dit dorp vol villa's.

De sloot staat heel laag.
Hoi!
Hoi.

Links een uitgestrekt uitzicht tot aan het kanaal
met magere koeien.

*Wegsleep regeling van kracht verboden
voor onbevoegden verboden voor onbevoegden
artikel 461 wetboek van strafrecht ja*

Iemand schudde hier een pakje sigaretten leeg op straat.

...

Hier staan de huizen dicht op elkaar
iedereen heeft hier zonnepanelen
de tafel is uitgebreid met een plastic tuintafel
twee mannen in joggingpakken liggen met hun gezicht
op tafel te slapen de wind streelt het gras
in verschillende richtingen hun haar.

Een tuin wordt afgegrensd met kippengaas
zouden daar kinderen wel of niet naar buiten mogen
Hallo.
Hoi hallo.

Tussen de struiken in een kleine tuin
staat een reusachtige camper
onder de bloemen boomblaadjes.
Mijn benen beginnen zwaar te worden.

Weer een rotonde.

*Alleen toegang tot zonsondergang
geen afval achterlaten kinderen alleen
onder begeleiding geen overlast of hinder
veroorzaken en niet roken betreden op eigen risico.*

...

De huizen staan hier als kartels.
Een klimrek met uitgesneden vormen als van Arp.
Afhankelijk van aan welke grens hij stond
heette hij Jean of Hans.

Langs kleine tuintjes loop ik Jean of Hans
die hier en daar zonder hekken in elkaar overgaan.
Daar staat een mevrouw op een ladder
mag ik een foto van jou maken?
Nee.
Nee? Oh jammer. Het is voor een kunstwerk.
Wat zeg jij.
Het is wel voor een kunstwerk.
Je weet nooit waar je terecht komt tegenwoordig.
U bent ook niet herkenbaar.
Het zonlicht valt zo mooi op uw hoofd
dat net boven de hoge heg uitsteekt.
Ja maar nee.

...

Mensen op bankjes langs een grindbak voor jeu de boules.

Een felrode tak lijkt iets te signaleren.
Zijn we verloren als ik
de natuur lees als stoplicht?

Kan ik dichterbij komen?
Ik moet een stukje de rode tuin in
met weelderig paars in de wijk
waar huizen zij aan zij staan.

Op een muur hangt een oude kerstkrans
een houten schep om kolen mee te scheppen
een ladder die houvast moet geven aan de roos
nog met de wortels in een teil met water
tinnen emmertjes met viooltjes
een afgesneden tuba met een vogel erop
een riek en op een klimmuur orgaan-vormige
objecten in verschillende felle kleuren
naast een uitgedroogde lavendel
een metalen reuzenvlinder die verroest is.

In de verte staan vier paarden, Jean of Hans.

...